خبر بد، خبر خوب است؟

اگر به خبرهای منفی توجه بیشتری دارید این گزارش را بخوانید

فرزانه شهامت
f.shahamat@shahraranews.ir

از واتس‌آپ به تلگرام، از آنجا به اینستا و بعد توئیتر، دوباره اینستا و باز... تلفن همراهش را با بی حوصلگی بالا و پایین می کند. خودش هم نمی‌داند چرا حال دلش خوب نیست. مشکل خاصی وجود ندارد، یعنی دارد اما چیز تازه‌ای نیست. اوضاع همیشه همین بوده، گاهی خوب، گاهی سخت و گاهی سخت‌تر. یادش نمی‌آید آخرین باری که از ته دل خندیده است، به کِی برمی گردد. با اینترنتی که سرعتش چنگی به دل نمی‌زند، چندثانیه‌ای طول می کشد تا کلیپ دانلودشود. مرد میان‌سالی را نشان می دهد که با تمام چهره‌اش دارد می خندد، با چشم‌هایش که تنگ‌تر از حالت عادی است و لب‌هایی که پشت سر هم «خدا خیرتان بدهد» می گوید. گویا روستایشان، تازه برق‌دار شده و دیگر لازم نیست برای کمترین‌هایی مثل شارژکردن تلفن همراه به روستاهای اطراف برود. هنوز حرف‌های مَرد، تمام نشده است که پُست را رد می کند و می رود سراغ خبر بعدی، چون حوصله خوشحال شدن ندارد. به نظرش این جور مثبت بازی‌ها به درد آدم‌های خوش خیال و از همه جا بی‌خبر می خورد؛ همین‌هایی که دائم استوری می گذارند، قربان صدقه گلدان‌هایشان می روند و از کارهای مثلا خوبشان می گویند؛ آن هم توی این اوضاعِ به‌زعم او «بلبشو».

خبر بعدی هم چیز خاصی ندارد. درباره تعدادی پزشک جهادی است که برای درمان چند بیمار به منطقه‌ای محروم رفته‌اند. با خودش فکر می کند کار این‌ها بد نیست؛ به هر حال جوان‌اند و داغ، فکر می کنند که با یک گل بهار می‌شود. پست‌های بعدی برایش جالب‌تر است. ناخودآگاه همه را لایک می کند و خط در میان، کامنت می گذارد؛ خبرهایی درباره احتمال قصاص فلان قاتل، دهان‌به‌دهان کردن دو فعال سیاسی، احتمال جیره‌بندی آب در تابستان و گریه خواننده آن‌ور آبی برای یک آهنگ‌ساز که سال ۹۵ فوت کرده است. زیر لب به مخاطبی که نمی‌داند کیست، «فلان فلان شده‌ها»یی می گوید، در حالی که هنوز هم درست نمی‌داند چرا حال دلش خوب نیست.

من می‌دونم...

بعضی‌هایمان ذهن خلاقی پیدا کرده‌ایم در منفی‌بافی؛ در اینکه بگوییم لابد کاسه‌ای زیر نیم‌کاسه است. آینده، تاریک است و باید منتظر بدتر از این‌ها باشیم؛ چیزی شبیه مستر گُلام در کارتون سفرهای گالیور با «من می‌دونم» گفتن‌های معروفش. هر کس که تحلیلش منفی‌تر باشد، لایک بیشتری می‌خورد و بیشتر بازنشر می‌شود. تحلیلش دور از ذهن هم باشد، عیبی ندارد. اصلا طوری شده است که هر کس ذره‌بینش را بیشتر بگیرد روی نیمه خالی لیوان، باکلاس‌تر، آگاه‌تر و فهمیده‌تر به نظر می‌رسد. حالا اینکه چه بلایی بر سر روان خودش و مخاطبان حرف‌هایش می‌آورد، بماند.

بیایید به تعدادی از نمونه‌های بی‌شمار این رفتار، نگاهی بیندازیم. وزیر بهداشت از موج چهارم کرونا گفته است و برخی کاربران این‌طور به آن واکنش نشان داده‌اند: «این‌ها رو می‌گید تا مافیای دارو رو تقویت کنید»، «دروغه به قرآن! لعنتی‌های جذاب! پول‌ها تموم شده، به‌دنبال جیب مردمین.» نمونه دیگر، خبر واکسیناسیون ۸۰درصد از کادر درمان است و کامنت‌های متعددی که معلوم نیست دلیلشان برای رد این خبر چیست؛ «واکسن نیست، آب مقطره»، «۸درصد هم نزدیم!»، «چه دروغ‌ها!»، «چند درصد ناقص شدن؟ اون رو بگو».

خبر اجرای فلان پروژه عمرانی و اعلام اعتبار آن، نمونه دیگری در یکی از صفحات خبری است که البته با توجه به گستره کار، اعتبار میلیاردی آن، منطقی به نظر می‌رسد و نظر برخی کاربران درباره زدوبندها برای به جیب زدن ۵۰درصد از اعتبار پروژه! پست دیگر درباره ماجرای فوت آزاده نامداری است و برخی کاربران، با استناد به منبع خبری نامعلوم، قاطعانه بر تاریک‌ترین گزینه ممکن که قتل او باشد، تأکید کرده‌اند. نسبت‌دادن خبر توفان در یکی از شهرها به جریانی سیاسی، تشکیک در آمار فضای سبز کلان شهری که به سرسبزی مشهور است و نوشتن جملاتی مثل «دیگه ایران جای زندگی کردن نیست»، زیر متن مربوط به سرقت چراغ یک خودرو، نمونه‌هایی دیگر از تحلیل‌های تأمل برانگیز است. اظهارنظرهای منفی درباره خبر تزریق واکسن کرونا به پاکبان‌ها که یکی از گروه‌های در معرض ابتلا به کرونا هستند، به‌اندازه‌ای پرشمار است که نقد یکی از کاربران را این‌طور برمی‌انگیزد: کامنت‌ها رو مرور می‌کردم. اعتماد ملی موج می‌زنه. همگی خوش بین هستیم و حال همه ما خوب است.

وضعیت رسانه‌هایمان دست کمی از حال و هوای مردم ندارد. می گویید نه؟ بررسی کنید. کافی است این بار که به دکه روزنامه فروشی‌ها سر زدید و یا اخبار خبرگزاری‌ها را مرور کردید، نسبت خبرهای منفی به مثبت را بسنجید؛ به ویژه رسانه‌هایی که طرفدار پر و پا قرص طیف‌های سیاسی هستند و می‌خواهند بهتر بودن خود را با زیر سؤال بردن دیگری، اثبات کنند؛ به هر قیمتی، حتی آرامش و سلامت روانی مردم.

خبر با چاشنی آدرنالین

ناآگاهانه باشد یا از روی قصد و غرض، اخبار مثبت و منفی عادلانه بین مخاطبان منتشر نمی‌شود. این کار پیامدهای منفی بسیاری دارد. دکتر علی اکبر ارجمندنیا، این طور فکر می کند. تخصص او روان‌شناسی است و از همین منظر به‌وفور خبرهای منفی نگاه می کند.

او درباره دلیل جذاب‌تر بودن خبرهای منفی برای مردم، به ایرنا می گوید: تمایل به اخبار بد، ذاتی است. اخبار منفی می توانند هورمون آدرنالین بیشتری در بدن ترشح کنند. (این هورمون در موقعیت‌های هیجان‌انگیز و استرس‌زا ترشح می‌شود.) یکی از مهم‌ترین دلایل پرداختن به موضوعات منفی از سوی اصحاب رسانه و سینماگران، جذب مخاطب با این ترفند است.

عضو هیئت علمی دانشکده روان‌شناسی دانشگاه تهران تأکید می کند: اغراق‌آمیز و چندبرابری نشان‌دادن ماجرا در خبرها، ترس واقعی را به ترس بیمارگونه و استرس‌زا تبدیل می کند و مشکلات روان‌شناختی مثل بدبینی و فقدان اعتمادبه‌نفس ایجاد می کند. نتیجه این‌ها ضعیف‌شدن سیستم ایمنی بدن است.

آیا صحبت‌های او یعنی چشم‌مان را روی واقعیت‌ها ببندیم؟ ارجمندنیا پاسخ منفی‌اش را با تأکید بر رعایت تعادل بین خبرهای مثبت و منفی همراه می کند و می گوید: درست است که در مسیر توسعه، راه زیادی پیش رو داریم اما کشورهایی هم هستند که در این مسیر از ما عقب‌ترند و امید و نشاطشان به مراتب از جامعه ما بیشتر است. حرکت توسعه‌شان کند است اما امیدآفرینی‌شان، شتاب دارد. این نیازی است که در جامعه کنونی ما وجود دارد.

با هم روراست باشیم

«بله، واقعیت دارد. فضای منفی حاکم بر رسانه‌ها و تحلیل‌های منفی مردم از خبرهای روز را می بینیم.» دکتر حامد بخشی، پیش از ریشه‌یابی ماجرا از منظر جامعه‌شناسی، این توضیح را ارائه می دهد: بیایید ابتدا وضعیتمان را توصیف کنیم. این منفی‌گرایی نشان‌دهنده تشدید شکاف بین مردم و مسئولان و پایین آمدن سطح اعتماد عمومی است. البته در چهار دهه پس از انقلاب، این‌طور نبوده که روندمان همواره کاهشی باشد و در برخی دوره‌ها، شاهد روند صعودی و تقویت اعتماد ملت به حاکمیت بوده‌ایم. به نظر بنده به عنوان یک جامعه‌شناسی خوانده، در حال حاضر میزان اعتماد دولت-ملت به پایین‌ترین سطح پس از انقلاب رسیده است.

این مدرس دانشگاه معتقد است: بی‌اعتمادی، سوای ریشه‌های تاریخی، علت نزدیک‌تری هم دارد و آن، صادق و روراست نبودن مسئولان با مردم است. اعتماد، سرمایه‌ای است که در طولانی‌مدت به دست می‌آید و می‌تواند با اتفاقاتی از جنس سقوط هواپیمای اوکراینی، وضعیت بازار و... در کوتاه‌مدت از بین برود. جواب‌های متولیانی که باید پاسخ‌گو باشند، سربالا و دیرهنگام است و تا زیر فشار قرار نگیرند، پاسخشان از جنس سکوت و «من نبودم» است. این رفتارها بی‌اعتمادی و شکاف‌های موجود را تشدید می کند.

اگر با همین فرمان پیش برویم باید شاهد کدام تبعات اجتماعی باشیم؟ او براساس آموزه‌های جامعه شناختی این‌طور پاسخ می‌دهد: ترمیم نشدن اعتماد عمومی و استمرار این فضای منفی، تبعاتی از جنس بحران مشروعیت، کارآمدی و مشارکت‌های عمومی را به دنبال خواهد داشت.

بازسازی سرمایه اجتماعی کار ساده‌ای نیست و باید به وضعیت اقتصادی کشور و شرایط معیشت جامعه در افق میان‌مدت (حداقل پنج‌سال آینده) امید بست. بی‌اعتمادی‌هایی که نشانه‌اش را در فضای منفی حاکم بر خبرها و تحلیل‌ها می‌بینیم از بین نمی‌رود مگر اینکه توجه تک‌تک ارکان حاکمیت از خارج مرزها و چشم دوختن به طرف مقابل، به درون کشور و حل مسائل داخلی معطوف بشود. تلاش برای ساکت و مطیع نگهداشتن مردم، کمکی به بهتر شدن حال جامعه نمی کند.

شهرآرا
روزنامه شهروند
شنبه
۲۱ فروردین ۱۴۰۰
۲۷ شعبان ۱۴۴۲
شماره ۳۳۵۶
SHAHRARANEWS.IR
۰۴
جامعه

صرفه‌جویی روزی ۱۲ لیتر آب، برای گذر مشهدی‌ها از جیره‌بندی، نسخه کارشناسان است

بارش خراسانی، مصرف هلندی!

الهام مهدیزاده
e.mahdizadeh@shahraranews.ir

گزارش روز

بدون تعارف، آب هست اما کم. برف نداشتیم. زمستانمان بهاری بود و بهارمان از الان تب و تاب گرمای تابستانی به خود گرفته است. در کل پاییز، زمستان و فروردین‌ماه، تا امروز، در مشهد ۷۹ میلی‌متر برف و باران داشتیم. این در حالی که است که در مدت مشابه سال قبل برای دشت مشهد ۲۴۰/۵ میلی‌متر بارندگی ثبت شد. از سوی دیگر، کرونا افسار گسیخته است و بیداد می کند و با این شرایط رعایت پروتکل‌ها و شست‌وشوها بیشتر از پیش شده است. کنار هم قراردادن این پازل‌ها وضعیت آبی شهرمان را مثل کرونا با اما و اگرهایی رو به قرمزی قرار خواهد داد؛ اما و اگرهایی از جنس ضرورت مدیریت مصرف آب و جلوگیری از هدر رفت حتی یک قطره. مدیران آبفای مشهد می گویند که خشک‌سالی پاییز و زمستان گذشته در ۴۰سال اخیر بی‌سابقه بوده و اگر از همین امروز، امروز را با تأکید فراوان بخوانید، کنار هم نباشیم با این اوضاع قرمز کرونا و گرمی هوا، باید جیره‌بندی آب را هم به فهرست بلند بالای دغدغه‌هایمان اضافه کنیم. به گفته آنان، همه تکانه و ضربه‌های این جملات را یک عزم دست‌جمعی می تواند برطرف کند. مدیران آب مشهد می گویند در حال حاضر هر شهروند مشهدی، به صورت میانگین، ۱۲۰لیتر آب در روز مصرف می کند (معادل یک شهروند هلندی). اگر هر کداممان ۱۲لیتر آب در روز کمتر مصرف کنیم، به‌عنوان نمونه یک دقیقه کاهش زمان دوش گرفتن، در این شرایط قرمز کرونا، اوضاع آب، همان آبی دوست‌داشتنی می‌ماند.

عکس: سعید گلی | شهرآرا

مصرف روزانه آب ایرانی‌ها بیش از اروپایی‌ها

قیمت آب‌بها، یکی دیگر از موضوعاتی است که همواره موردنقد مردم بوده است. در همین راستا، چند روز قبل، چراغ نخستین افزایش قیمت خدمات در سال ۱۴۰۰ را وزارت نیرو روشن کرد. رضا اردکانیان، وزیر نیرو، در نخستین اظهاراتش در سال جدید به گرانی تعرفه خدمات آب پرداخت. او این افزایش تعرفه را به مصوبه سه سال قبل دولت ارتباط می‌دهد. مصوبه‌ای که به اذعان او این اجازه را به وزارت نیرو داده است تا در ابتدای سال، نرخ تعرفه بهای خدمات آب و برق را تا ۷درصد افزایش دهد. بنابراین از ابتدای اردیبهشت‌ماه، قبوض آب مشمول افزایش ۷درصدی خواهند شد؛ نکته‌ای که همواره مسئولان آب (اعم از کشوری و استانی) در کنار افزایش تعرفه‌ها به آن اشاره داشته‌اند، این است که قیمت آب باوجود افزایش‌های لحاظ‌شده هنوز در مقایسه با کشورهای دیگر که از نظر بارندگی در شرایط مساعدتری قرار دارند کمتر است. برای نمونه کشورهای دانمارک، استرالیا، آلمان، آمریکا و هلند بیشترین تعرفه آب را دارند. مسئولان و کارشناسان حوزه آب کشور نیز همواره قیمت آب کشورهای دیگر را دست‌مایه تأکیدهای خود به مردم قرار داده و تأکید دارند که کمتر بودن تعرفه آب در ایران سبب شده است آب در نگاه مردم ماده‌ای کم‌ارزش و سهل‌الوصل باشد. همین نگاه، بستری برای هدررفت و اسراف آب است.

سرانه آب ایرانی‌ها چقدر است؟

رسانه‌ها پاییز سال گذشته، گزارشی از سرانه مصرف ایرانی‌ها و دیگر کشورها منتشر کردند. در این گزارش که مهرماه پارسال منتشر شد، آمده است: میزان مصرف آب در بخش شهری کشور (آب فروش‌رفته+هدررفت ظاهری+مصارف بدون درآمد) در سال در حدود ۵.۴ میلیارد مترمکعب است. از این میزان مصرف مقدار ۴.۳ میلیارد مترمکعب مربوط به مصارف بخش خانگی است؛ لذا با توجه به جمعیت تحت پوشش در مناطق شهری میزان سرانه مصرف آب یا همان میانگین مصرف آب به‌ازای هر نفر در روز برای کل مصارف ۲۲۴ لیتر، و برای مصارف خانگی ۱۸۰ لیتر، به ازای هر نفر در روز است. این رقم در شرایطی ذکر شد که سرانه آب در کشورهای اروپایی با بارندگی سالانه بالا، کمتر از ایران است. به عنوان نمونه لهستان ۹۸لیتر در روز، بلژیک ۱۱۲لیتر در روز، هلند ۱۲۹لیتر در روز، فرانسه ۱۳۹لیتر در روز مصرف می کنند.

«خب می گویی چکار کنیم؟ اصلا خود شما که به مردم می گویید آب مصرف نکنید، در این اوضاع کرونا حرف خودتان را اجرا می کنید یا فقط خوب بلدید مردم را نصحیت کنید؟!» خودتان آمار می دهید که اوضاع کرونا قرمز شده و هر روز تعداد مبتلا بیشتر می شود. با این شرایط مردم چکار کنند؟» این‌ها را مریم، یکی از ساکنان قاسم‌آباد، می گوید. دلش از کرونا پر است و به قول خودش دیگر تحمل حرف تازه ندارد.

احمد از ساکنان آخر بولوار ابوطالب است. دغدغه او برای آب به فشار کم آب آن محدوده مربوط می شود. آن طور که او می گوید، آب در آپارتمان‌های انتهای بولوار ابوطالب و هدایت کم‌فشار است و از طبقه دوم ساختمان‌ها آب ندارند. به گفته او ساکنان این محدوده برای حمام کردن و دوش گرفتن چالش دارند؛ زیرا فشار آب کم است. بنابراین باید منتظر باشند تا یک ظرف معمولی را آب کنند یا در ساعات خاصی استحمام کنند.

اما دغدغه‌های یک شهروند دیگر مشهدی متفاوت است. او اوضاع آب را به بالا و پایین شهر مرتبط می داند و برای این جملاتش، دلیل و برهانی این چنینی می آورد: «اصلا شما تا حالا شنیده‌اید که یکی بگوید آقا آب در هاشمیه کم‌فشار است. یا اصلا تا حالا شما شنیده‌اید که مردم محله سجاد از فشار کم آب شاکی باشند. فکر کنم آب اول از آنجا توزیع می شود و تا دست ما برسد، چیزی نمی‌ماند. خدا به داد برسد از تابستان و عطش‌ها و بی آبی.» اما اوضاع آب و گلایه‌های مردمی در روستاهای اطراف مشهد متفاوت است.

چاه‌های موجود در تعدادی از روستاهای مشهد جواب‌گوی ساکنانش نیست و آب با تانکر برای آنان فرستاده می شود. برخی روستاها نیز مانند روستاهای جاده سیمان، دغدغه‌شان به مزه و کیفیت آب ارتباط دارد.

اوضاع آبی مشهد ۱۴۰۰ را به قرمز

دو ماه و اندی تا شروع تابستان مانده اما گرمی هوای فروردین و اوضاع قرمز کرونا مصرف آب مردم را از روزهای ابتدایی سال افزایش داده است. مسئولان شرکت آب و فاضلاب مشهد، ریشه افزایش مصرف آب را به کرونا و ضرورت انجام امور بهداشتی و پروتکل‌ها در این دوران مرتبط می‌دانند. با این حال در کنار این شرایط، اشاره‌ای به وضعیت تأمل‌برانگیز بی‌آبی پاییز و زمستان گذشته دارند. در همین ارتباط مدیرعامل آبفای مشهد می گوید اگر مردم برای مدیریت مصرف آب همراهی کنند می‌توانیم بدون جیره‌بندی بهار و تابستان ۱۴۰۰ را پشت سر بگذاریم. حسین اسماعیلیان مدیرعامل شرکت آب و فاضلاب مشهد است؛ شرکتی که به اذعان مدیرعاملش با ادغام شرکت آب و فاضلاب روستایی اکنون جدا از آب شهر مشهد تأمین و مدیریت آب ۳۵۰ روستای اطراف مشهد نیز به وظایف آن افزوده شده است.

این جملات، سخنان ابتدایی مدیرعامل شرکت آبفای مشهد است. او بدون مقدمه صحبتش را با خشک‌سالی و ریختن آب پاکی روی دست همه ما شروع می کند: کاهش بارندگی‌های زمستانی که پشت سر گذاشتیم در ۴۰ سال اخیر بی‌سابقه بود.

مدیرعامل آبفای مشهد ادامه حرف‌هایش، درخواستی از شهروندان مشهدی است؛ «من از شهروندان خواهش می کنم که ما را برای مدیریت آب همراهی کنند. اینکه می گویم همراهی کنند، به معنی این نیست که آب استفاده نکنند. ما هم متوجه شرایط کرونا و شروع ماه‌های گرم هستیم اما می خواهیم آب را بهینه استفاده کنند.»

هرکداممان روزی ۱۲۰ لیتر آب مصرف کردیم!

اسماعیلیان عدد و رقم را چاشنی کلامش می کند تا با استناد به این اعداد، آینده آبی مشهد را واضح و صریح برای همه ما ترسیم کند؛ هر شهروند مشهدی به‌صورت میانگین سال گذشته در روز ۱۲۰ لیتر آب مصرف کرده است. این عدد نسبت به سال قبل که کرونا نبود در حدود ۶درصد رشد داشته است. از طرف دیگر این نکته را هم در نظر بگیرید که سال قبل، بخش عمده مشاغل خدمات نظیر هتل‌ها، استخرها، تالارها تعطیل بودند. بی شک فعالیت این مشاغل در کنار روند افزایشی مصرف آب در دوران کرونا، میزان مصرف را آب در مشهد را دستخوش افزایش چشمگیری می کند.» مدیرعامل آبفای مشهد می گوید: اگر وضعیت فعلی آب مشهد را به کاسه‌ای تعبیر کنیم، با در نظر گرفتن شرایط فعلی، باید هرکدام ما از این کاسه آب، روزی دست کم ۱۲ لیتر کمتر برداشت کنیم تا بتوانیم تابستان و کرونا و گرمی هوا را بدون جیره‌بندی آب پشت سر بگذاریم.

او کاهش ۱۲ لیتر آب روزانه از سوی هر شهروند را به‌دلیل شرایط خاص امسال ضروری می‌داند و حتی تأکید می کند: باید همه ما مدیریت مصرفمان را از همین امروز شروع کنیم.

۱۲ لیتری که مدیرعامل آبفای مشهد می گوید، بر اساس آمار کارشناسان حوزه آب، معادل کاهش یک‌دقیقه دوش گرفتن است.

اسماعیلیان همچنین به اقلیم خشک مشهد اشاره می کند. به گفته او خشک‌سالی مشهد محدود به امسال نیست و این اقلیم از گذشته خشک بوده و برای آیندگان نیز شرایط به همین شکل است. فقط در بعضی سال‌ها اندکی شرایط بارندگی بهتر شده است؛ بنابراین مدیریت آب فقط مربوط به امسال نیست.

نگرانی آب روستا

بیشترین نگرانی مدیرعامل آبفای مشهد برای تأمین آب، مربوط به ۳۵۰ روستای اطراف مشهد است که به مجموعه مدیریت او اضافه شده است؛ روستاهایی که به اذعان او هنوز با تانکر آب‌رسانی می‌شوند.

اسماعیلیان به چاه‌های موجود در روستا به منظور تأمین آب اشاره دارد و معتقد است کاهش بارندگی بیشتر از همه آبدهی این چاه‌ها و به تبع آن، تأمین آب روستاهای حاشیه مشهد را تحت تأثیر قرار می‌دهد.

او تأکید می کند: امیدواریم با همراهی مردم مشهد، آب این روستا نیز در شرایط بحرانی امسال با چالش کمتری روبه‌رو شود.

فشار بالا و پایین شهر میزان می‌شود

اما مدیرعامل آبفای مشهد تقسیم فشار آب براساس بالا و پایین شهر را نمی‌پذیرد. به گفته او میزان فشار آب در مشهد مناسب است و اگر از این میزان بیشتر شود، ممکن است به لوله و تأسیسات آب برخی مناطق آسیب وارد کند. آن طور که اسماعیلیان اشاره می کند، در حال حاضر فشار آب در مشهد معادل ۲/۸ یا ۳طبقه است. بنابراین آب تا طبقه سوم فشار مطلوب دارد.

مدیرعامل آبفای مشهد می گوید: برای طبقات بالاتر مطابق قانون نظام مهندسی باید از تأسیسات داخلی به منظور تأمین و مناسب‌سازی فشار استفاده شود.

به جای بالا و پایین پهنه‌بندی داریم

وی تأکید می کند: آب برای همه است؛ بنابراین توزیع و تأمین آب در مشهد پایین و بالا ندارد. اسماعیلیان یک نکته به گفته‌هایش اضافه می کند، آن هم اینکه شرکت آبفای مشهد برای مدیریت بهتر آب در همه مناطق مشهد و بهره‌مندی همه شهروندان از یک فشار مطلوب، مشهد را به ۲۱ پهنه تقسیم کرده است تا با کوچک شدن وسعت محدوده‌ها، شرکت آبفای مشهد بتواند فشار آب را بهتر مدیریت کند. به اذعان او هم‌اکنون در قسمت غرب مشهد این اقدام انجام شده و در پهنه شرقی نیز در دست انجام است.

رو به خشک‌سالی

اما آمار بارندگی‌ها و میزان ذخایر آبی موجود استان در ۱۰ سال اخیر (دهه ۹۰) که شرکت آب منطقه‌ای استان به شهرآرا ارائه می‌دهد، گواه آن است که خشک‌سالی همچنان گریبان این استان را گرفته است و تصور ورود به ترسالی به واسطه بارندگی‌های مقطعی در فروردین ۹۷ و ۹۸ نمی‌تواند ما را به پایان خشک‌سالی مشهد و خراسان رضوی دلخوش کند.

مدیرعامل آبفای مشهد: کاهش بارندگی‌های زمستانی که پشت سر گذاشتیم در ۴۰ سال اخیر بی‌سابقه بود. شهروند مشهدی به‌صورت میانگین سال گذشته در روز ۱۲۰ لیتر آب مصرف کرده است. این عدد نسبت به سال قبل که کرونا نبود در حدود ۶درصد رشد داشته است. از طرف دیگر این نکته را هم در نظر بگیرید که سال قبل، بخش عمده مشاغل خدمات نظیر هتل‌ها، استخرها، تالارها تعطیل بودند

وضعیت بارش‌ها و شرایط مخازن آبی مشهد

